

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$, an 12 cor. $\frac{1}{4}$, an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

To' ce privește foara
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
in Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Przemysl.

În haosul evenimentelor, ce se desfășoară pe câmpul de război, căderea fortăreței Przemysl atrage acum atenția lumii întregi.

Puternica fortăreață din mijlocul Galiției nu a căzut înfrântă de atacurile dușmane, ci a fost necesită să se predea, în urma lipsei de proviant, după ce patru luni și jumătate, a susținut cu eroism împresurarea, făcând mai multe ieșiri, între cari cea din urmă, — în 19 l. c. —, cu trei zile înainte de a se preda.

Capitularea Przemysl-ului e o fatalitate a vitregiei vremilor — înțelegem aici mai ales: comunicația grea din Galiția — căci, fără a fi expusă morții de foame, fortăreața n'ar fi ajuns, probabil, niciodată în mâna Muscalilor.

În 11 Octobrie, anul trecut, fortăreața a fost despresurată dar a fost încunjurată din nou după abia zece zile, fără a fi avut răgaz, să se aprovizioneze, pentru un interval mai lung.

Comandantul Kuzmanek și trupele de sub mâna lui, — între cari numărăm destui Români, regimentul de honvezime din Verșeț și chiar printre ofițerii artileriei de fortăreață —, au susținut lupta cu cinste, până la cea din urmă fărâșă de pâine.

Apărătorii temutei fortărețe trăiau acum izolați de lume, ca niște Robinsoni într'o insulă solitară a Oceanului. Proviantul era pe sfârșite; orice legătură de comunicație le era tăiată; dar cei din fortăreață aveau totuși chef de a face câte o ieșire, în rândurile tot mai cutropitoare ale inamicului. Piloți îndrăzneți se ridicau în văzduh și, trecând prin ploaia de gloanțe a dușmanului, aduceau cărți postale și epistole, scrise pe hârtie fină, aproape ca

țesută din roci de paiangin. Și baloane mici, încărcate cu scrisori de ale apărătorilor cetății, se lăsau în voia vântului și a întâmplării, să ducă veste celor de acasă, că luptătorii își vor face datoria, până în clipa din urmă.

Nu cunoaștem încă amănunțele predării, dar e cert, că garnizoana nu a ridicat steagul alb pe culmea Przemysl-ului, decât după-ce s'a văzut în imposibilitatea fizică de a mai rezista, alimentele fiind cu totul epuizate. Putea, și atunci să intre în tratative cu dușmanul, să predea cetatea cu fortificațiile și restul de muniție — ceea ce i-ar fi asigurat eventual, un *salvus conductus* — dar a preferat să dea în vânt toate forturile și să nimicească aparatele strategice, determinându-se, prin acest gest eroic, pentru soarta de captivi, ce vor avea să bată drumul pribegiei, până cine știe unde, în Siberia!

După-cum Sarcey a scris atât de plastic asediul Parisului, se va afla și la noi un condeiu, care să eternizeze, pentru istorie, asediul Przemysl-ului.

Aceste cad însă în competența istoriei, și noi n'avem răgaz să ne oprim azi numai pentru reflexii și parentări elogioase, căci evenimentele se precipită, într'o goană turbată.

Azi ne privește un singur lucru: are căderea acestei fortărețe influență asupra mersului războiului, ori nu?

Fără îndoială Przemysl-ul înseamnă o pierdere pentru noi, dar se poate discuta, dacă această pierdere e de o importanță mai deosebită.

Azi nu putem ști, cu precizie, cât e de mare numărul trupelor inamice, ce au încunjurat această fortăreață. Nu știm apoi, că trupele

mari rusești, de cari se pomenia mai înainte na'u fost dislocate și concentrate spre Carpați, după-cum ne dau să bănuim unele știri mai recente ale rapoartelor oficiale? Și nu știm, dacă inamicul își poate concentra acum spre Carpați toate trupele, ce au împresurat fortăreața, neglijând ofensiva germană, ce tinde spre Varșovia?

Sunt tot atâtea întrebări, la cari nu putem răspunde în acest moment, ci viitorul cel mai apropiat ni-le va desluși!

Epistola pastorală

a Preasfinției Sale Dr. Vasile Hossu episcopul Gherlei, prin care se prescrie Plan de învățământ și se dau povețe pentru propunerea studiului religiunii gr.-catolice în școlile confesionale gr.-cat. populare elementare și de repetiție, precum și în școlile civile și cursurile pentru uceniciei de meserii de pe teritoriul diecezei gr.-cat. a Gherlei.

Între poruncile și decretul cele mai de frunte și mai de lipsă ale Bisericii este fără îndoială, și acela care impune fiecărui păstor sufletesc obligațiunea de a învăța și propune cu grijă elementele credinței creștine pruncilor — de a catehiza.

Din nefericirea vremilor a fost și mai e și azi — ca de altădată — puțin prețuită funcția aceasta și destui păstori neglijază cu totul această datoriună esențială a chemării lor, această parte atât de aleasă și netrecut de lipsă a ministerului sacru, iar alții o socot ca pe un lucru de a doua mână și ușor o încredințează învățătorului laic, sub pretextul ocupațiilor preoțești. Și cu toate acestea slujba catehizării este de cea mai mare însemnătate!

N'ar trebui să se uite că ignoranța este dușmanul religiunii. Căci de arândul doar pe aceasta preasfântă religie unii o prigonesc, alții o părăsesc și de dragul unor răutăcioși, cari îi știu — ales de este vreo neplăcere între ei și preot, ori de se cere dela ei vreo jertfă pentru biserică și școală — îi știu, zicem, îmbată cu apă rece, se abat la căile rătăcite ale pocăiților ori ale altor rătăciri, și iarăș un mare număr o deprind ca în gloabă, pentru că învățătura creștinească ce li-s'a dat în catehism n'a fost

deplină. — O parohie, care este în stare de deplâns, nu se poate reforma decât prin catehism. Bătrânii sârmanii! n'au avut parte de învățatură creștinească, și astfel la repararea acestei clădiri sparte și ruinate trebuie început dela repararea temelilor. Pruncii, iată nădejdea cea mare a viitorului, pruncii! învățați-i bine și cu râvnă catehismul și învățatura creștinească. Și tot așa se va ținea o parohie în năravuri creștinești. Nădejdea secerișului este în sămânță.

Dar nu aflăm a fi de lipsă să insistăm mai pe larg asupra datorinței ce au preoții de a catehiza, în vreme ce mai mult trebuie să se mire omul, că se pot afla păstori sufletești, de cei amintiți mai sus, cari se desfac ușor de ea.

Însă numai a constata și a deplânge răul nu este de ajuns; trebuie vindecat. Trebuie să se pună capăt acestei neglijințe sau nepăsări și dorind, cum și trebuie să dorim, a înoui toate întru Isus Hristos, să începem dela noi înșine și dela împlinirea acurată a datorințelor noastre; trebuie să se tracteze cu sfințenie lucrurile cele sfinte, cum este și propunerea învățaturii creștinești.

Reimprospetăm drept aceea în memorie veneratului cler diecezan ordinațiunile date de acest Ordinariat în aceasta cauză; — între altele ordinațiunea d. d. 4 Iuliu 1906 nr. 5701 „Preoții să îngrijască de cursul învățământului, acela să se întâmple în toată regula, reflectându-se din nou ca să catehizeze cu toată diligența și să instrueze ei înșiși în religione pruncii școlari. Ce preot, ce părinte sufleteș poate să fie cel ce nu-și împlinește aceasta datorință sfântă“, — apoi cea d. d. 13 Septembrie 1906 nr. 7248, carea referitor la catehizare aduce înainte decretul Conc. prov. I. Tit. II. C. IX p. 4. „Parohii (administratorii parohiali) sunt îndatorați a catehiza tinerimea adultă precum și pruncii dela

școală, amăsurat prescrișelor diecezană“, și Constituț. II. a sinodului diecezan de Gherla din 1882 II c., carea dispune: „fiecare preot are de a catehiza tinerimea școlastică amăsurat ordinațiunilor înscriind ținerea orelor de catehizare în ziuariul de școală... Catehizarea incumbe preoților și față de tinerimea gr.-cat. carea ar frecventa alte școli (cari nu-s confesionale)“. — De altcum de vremuri nu s'a ținut în biserică sinod ori adunare, în carea să nu se înculce lipsa catehizării.

Și așa în legătură cu acestea, dispunem și rândum:

1. Ca — fiind propunerea învățaturii religioase o datorință de frunte a păstorului sufleteș — să o îplinească el în persoană, și în școlile din filiale. Când pentru deosebite împrejurări ar fi trebuință ca preotul să fie suplinit, va fi a se recurge la Ordinariat, care va judeca și decide în cauză. Păstorul sufleteș este dator să catehizeze și fără remunerație deosebită tinerimea din parohia sa. Deși socotind că pentru toate funcțiile preoțești are stolă, chiar și pentru sf. Liturgie celebrată pentru popor, în Duminică și sărbători, și pentru catehizare are remunerație în congruă și în celelalte emolumente ale beneficiului parohial

2. În scopul propunerii studiului religioase în școlile noastre confesionale populare elementare și de repetiție am lăsat să se compună și prin aceste prescriem ca obligator, până la alta dispoziție planul de învățământ amănunțit, pas de pas, oră de oră care face parte din acest Circular. Acest plan intră în viață cu începutul anului școlastic 1914/15 pentru clasa I, II și III de aici încolo în fiecare an câte pentru o clasă mai departe. Astfel se ia nepăsării și neglijinței apărarea pe cuvântul că lipsește planul de învățământ.

3. Protopopii, ca inspectori școlari tractuali, au să supravegheze, să controleze și să constate observarea sau neobservarea acestui plan, făcând raport în cadrul informațiunilor îndatinăte și prescrișe.

4. Păstorii sufletești sunt datori a catehiza pruncii și tinerimea adultă decumva nu este școală în parohie. Propunerea religioase este de a se face, și în atare caz, în cadrele acestui plan de învățământ, în timp potrivit, precum Duminică și în sărbători după Inserat; despre împlinirea acestei datorințe se vor convinge protopopii cu ocaziunea vizitațiunii protopopești?

5. În școlile populare elementare de stat, sau altă școală populară elementară publică frecventată de prunci de ai noștri, în parohiile unde nu este școală confesională de a noastră ori fiind, nu este suficientă pentru toți pruncii, sunt datori de asemenea păstorii sufletești a propune studiul religioase, tot în cadrele acestui plan de învățământ, și fără nici o remunerație.

6. Acest plan se va urma la propunerea studiului religioase și în școlile civile de stat, fie de feciori, fie de fete, precum și în școlile învățăceilor de meserii, de pe teritoriul diecezei noastre; precum se arată în însuș planul la locul său sub punct b) și i).

7. Lăsăm ca acest plan de învățământ să se împărtaşască clericilor din seminarul teologic domestic de Gherla în cadrele studiului Teologiei pastorale; și să se facă obiect de discuție în conferințele preoțești tractuali, nu pentru a fi criticat ori modificat (căci Ne rezervăm Nouă dreptul de a-l modifica), ci pentru de a fi cunoscut. Ba am vedea bucuros, dacă în câțiva ani de-arândul disertațiunii conferințelor preoțești tractuale în disertațiunile lor ș'ar lua de obiect a tâlcui și a face cât mai bine cunoscut acest plan.

FOIȚA.

Rănitul. *)

De Alexandru Ciura.

(Continuare și fine).

Se încinse o petrecanie în toată rând-uiala, poate tocmai pentru motivul, că era improvizată.

Prietenii se întreceau, care mai de care, să distreze pe noul venit, cu știrile cele mai proaspete, cu toate nimicurile, ce credeau, că l-ar fi putut interesa.

Și el asculta, buimăcit de atâta dragoste ce îl împrejmuia, zimbând distrat, simțind în adâncul sufletului, o adâncă plictiseală.

În sufletul lui se limpezia un mare adevăr, de care rămase dureros surprins. Vedea acum — abia acum — enorma distanță dintre el și societatea, ce-l încunjura. Toți acei prieteni, — tovarăși nedespărțiți de chefuri — i-se păreau acum așa de comuni și de supărători, în insistența lor de a-l distra. Vedea mutrele lor rumene și înfățișarea lor trândavă, de oameni sătui și fără gânduri. Ei conveneau zilnic la aceleași halbe de bere, jucau cărți la aceeași masă dela două ore după amiază, până seara, și adese până în zori... Consumau cafelele, una după alta, beau vin și fumau țigarete,

*) Din volumul „În război“, ce a apărut.

până-și făceau gâtlejul horn. Și, în cealaltă zi, începeau povestea da capo!

Oamenii aceștia bine hrăniți, cari rîdeau așa de sgomotos, după al doilea pahar de vin, nu aveau nici un gând, nici o preocupare mai înaltă. Se strecurau prin viață, cu ochii închiși, cu stomahul ghiftuit, fericiți de a-și face digestia...

De unde să-și poată da ei seamă, de suferințele, ce le-a îndurat pe câmpul de suferințele, ce le-a îndurat pe câmpul de luptă?

Ei s'ar fi prăpădit în cea dintâiu noapte, petrecută în șanțurile înghețate; ar fi rupt la fugă nebună, când ar fi auzit cele dintâiu bubuituri de tun! D'apoi atacurile cu baionetă. Care din acești stâlpi de cafea le-ar fi putut suporta?

A, cât îi erau de nesuferiți în clipa aceea!

O sticlă de șampanie pocni, la spatele rănitului, ca un pistol.

Prietinii răsără, când îl văzură trăsărind, cu un gest de nervositate.

— Te-ai speriat, viteazule? E un pocnet mai simpatic, ca acela al tunurilor, hăi?

El nu-i auzia.

Privia aiurit într'un ungher, de unde i-se desprindeau imagini cunoscute, în legănaarea valului de fum.

...Își amintea de dimineața, când au trecut hotarul Galiției, pășind pe pământ

muscălesc. Căpitanul opri feciorii și ordonă rugăciunea. Ochii tuturor sclipiau în lacrimi. „Flăcăi — spunea căpitanul — de acum nevestele, copiii și părinții noștri trebuie uități; nu mai suntem pe pământul patriei... De-acum am pășit în țara dușmanului — să ne facem datoria!“ Câteva șrapnele explodară, la distanță enormă, răscolind nisipul câmpiei... S'auzia șuierături prin aer, ca niște plesnituri de biciu invizibil... Erau cele dintâiu gloanțe dușmane: botezul de sânge se apropia. „După mine, feciori!“ — răcni căpitanul, trăgându-și sabia. Și el se năpusti în fruntea companiei cu sabia în mână. Un obuz veni șuerând, reteză capul căpitanului și prăvăli câțiva soldați. Trupul decapitat, mai alergă, în med mașinal, câțiva pași, apoi se prăbuși... Soldații scoaseră un răcnet de fiară și năvăliră cu puștile în mână, cu ochii injectați în sânge...

Ușa hotelului se deschise larg; doamne și domnișoare intrau sgomotoase, să salute pe erou.

El se ridică distrat; strânse, cu un zimbet, mâinile gingașe, ce i-se întindeau, răspunzând perplex, la salutările lor.

Sosirea lor îl învioră puțin.

Asculta muzica dulce a graiului lor — ca aceea a unui cârd de păsărele gureșe — și, revenindu-și în ori, începu să le povestească, din ce în ce mai limpede, crâmpiele din suferințele și isprăvile lui din război,

8. Orele de catehizație ținute în școală se vor induce în Ziuarul școlar, după împărțirea orelor de prelegeri și de repetiție făcută în plan, iar cele ținute afară de școală, pe sama pruncilor și a tinerimii unde nu este școală, se vor induce în Ziuarul Catehezelor, care va fi a se inspicia și subscrise prin protopopi cu ocaziunea vizitațiunii protopopești.

9. Pe neimplinitorii și nebăgătorii în seamă a acestor rânduri îi vom socoti de călcători a uneia din datorințele de frunte ale statului preotesc, după Concil. provincial I Tit VII Cap, II a) și astfel a ss. Canoane (Can. Apost. 58; Sinod VI can. 19). Ei nu vor încunjura prin urmare pedepsele reclamate de nevinovăția lor. Atari pedepse vor fi:

a) Reflectarea celor nepăsători din partea Consistorului diecezan prin protopopii tracțuali.

b) Reprobarea publicată în circular.

c) Suspensiunea pe timp mai scurt sau mai îndelungat, în proporție cu mărimea neglijenței și a culpabilității.

d) Nesocotirea celor neglijenți și nepăsători față de această datorință la promoții la beneficii mai bune și la distincții.

e) Protopopii neglijenți întru a supraveghea, controla și promova observarea acestor rânduri se fac de asemenea vinovați de neglijență și prin urmare și de pedepsă.

Ci dorim și așteptăm, Venerați frați, ca nu de frica pedepselor să faceți acest lucru, ci îndemnați de simțul de datorință, din zelul de a sfinți și mântui sufletele vouă încredințate, din dragoste față de Cel ce a zis: „Lăsați pruncii să vie la Mine și nu-i

opriți pe ei, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu¹⁾).

Szamosujvár—Gherla, din ședința consistorială ținută la 8 Decembrie 1914.

Episcop Vasile.

Urmează planul specificat pentru fiecare din cele 6 clase deosebit.

Imperialismul rusesc. Panslavismul politic e ideea lui Petru cel mare, la care, în timpul mai nou, s'a adaus și neoslavismul, care cuprinde unitatea culturală a tuturor slavilor. Mulți credeau, că noul curent, va nimici ideea lui Petru cel mare după care toți slavii aveau să formeze un singur imperiu politic. Dar cei cari au mișcat războiul în Rusia cu faptele și declarațiile au dovedit în deajuns, că ei nu urmăresc o politică platonicească culturală, ci, ideea prenotată în politica lor, imperialismul.

Ziarele rusești publică multe articole din care apare invederat nizuința spe imperialism. În un asemenea articol se publică, că o nouă viață pentru slavi numai așa se poate, dacă Rusia îi va asimila. Populația Rusiei e de două ori mai mare, ca și populația tuturor slavilor de pe întreg pământul, afară de aceasta slavii sunt grupați în multe triburi, cari toate se deosebesc. La începutul anului 1911 au fost sub stăpânirea rusească 115 milioane slavi.

Responsabilitatea postei. Prin o ordonanță mai recentă, emisă sub Nr. 7251/1915, ministrul de comerț a modificat ordonanța sa din August privitor la responsabilitatea postei anunțând, că posta numai pentru acele pagube nu ia garanție, cari au fost provocate de starea de război.

¹⁾ S. Marc. X, 14.

Simția, cum atâta ochi frumoși erau ațintiți asupra-i — și sub puterea lor ipnotică, vorbele îi curgeau tot mai clare, încurajat și de lacrimile, ce începură a curge, tot mai des, în preajma lui.

Vezi — și zise el în gând — e cea mai frumoasă răsplată, ce o poate aștepta un viteaz: să vadă, cum ochii femeilor frumoase, se aprind și lacrimiază, la amintirea suferințelor, ce el a îndurat. Și un viers stingher din Lermontov îi șoptea la ureche:

Femeile frumoase se gândiau la mine.

Reîntors în camera lui de burlac, nu îndrăzni să-și desfacă patul, ci se întinse iarăș pe otoman, acoperindu-se cu mantaua, cum era obișnuit în tranșee.

Se ridică, după câteva clipe, și își făcu rugăciunea, pe care o rostea, mai înainte-vreme mașinalicește.

Și cum sta ingenunchiat, cu mâinile încruciate pe piept, își aminti de zdroaba lui zădarnică, de-a răsbate prin lume. Toate opintirile lui de până acum i-se păreau așa de neînșănate; toată viața de până acum i-se părea un vis.

Ce erau toate aceste nizuinți ale lui, în comparație cu mormanele de stărvuri omenesti peste cari călcaseră, greoaiele roate ale tunurilor? Ce era viața și vanitatea omului, când el vedea, cum se risipeau, în o singură clipă mii și mii de vieți, acolo... pe câmpul de glorie și de suferință!

Cât de ticălos trebuie să fie alcătuită

societatea omenească, când ea asvârle la suprafață astfel de orori, și după cizelări de veacuri!

Religia și civilizația n'au pătruns pe deplin în inima omului, ci i-au dat numai un lustru, cum spune la Evanghelie: morminte spoite, cari pe dinafară sunt frumoase, iar în lăuntru sunt numai oase și putregaiu...

Putregaiul a ieșit acum la suprafață...

Trebuie să curgă valuri mari de sânge și omenirea să se spele în sângele propriu ca să se curățească și să se renască.

Atunci... numai atunci se va pătrunde pe deplin, de sentimentul credinței, al dragostei și al milei. Vor începe o nouă viață, cu mai puțină lăcomie, cu patimile stăpânite și nu vor mai fi călăi sângeroși și sclavi târâți la eșafod.

Va fi o viață nouă... mai senină, mai dreaptă, mai omenească!

Își aduse aminte, că avea să se înapoieze în curând pe câmpul de luptă, de unde cine știe dacă mai era să mai revină...

Și nu simți nici o părere de rău. Viața așa cum o vedea acum, nu mai avea pentru el atracția de odată.

Gustase din paharul vrăjit al suferinței — și sufletul lui trecuse printr'o adâncă prefacere.

El adormi într'un târziu, cu gândul la moarte... la noua viață, ce avea să schimbe fața acestei lumi păcătoase, ce se prăbușește...

Războiul european.

Budapesta, 23 Martie. (Oficial).

Luptele decurg pe secțiunea ce se întinde dela pasul Uzsok până la șirul de dealuri Krasnis.

În ultimele două zile din nou am respins atacurile tari ale inamicului și am făcut prizonieri 3300 ostași. Într'o luptă, care s'a dat pentru înălțimea de lângă Wyskow, ne-a succés să respingem pe dușman din pozițiile lui și am făcut prizonieri 8 ofițeri și 685 ostași.

Pe celelalte fronturi nu s'au întâmplat evenimente mai marcante.

Berlin, 24 Martie. (Oficial).

Frontul apusean: La Carency, spre nord-vest de Arras, am respins două atacuri de noapte franceze.

În Champagne trupele noastre au explodat cu succés câteva mine, și așa au respins atacul de noapte dat spre nord de Beau Sejour.

La Combres, Apremont și Flivey s'a zădărnicit un atac mai mic francez. Atacul dușmanului contra pozițiilor noastre spre nord-est de Badonviller s'au nimicit de focul nostru, cu pierderi grele pentru agresori. Aviatori dușmani din nou au aruncat bombe deasupra orașului Ostende, dar nu au făcut nici o daună miliției, au omorât și rănit însă mai mulți belgieni.

Un aeroplan francez, spre nord-vest de Verdun, a fost silit să aterizeze în urma pușcăturilor noastre. Un altul, pe care erau doi subofițeri francezi, l-am silit să aterizeze la Friburg, iar pasagerii de pe aeroplan i-am făcut prizonieri,

Frontul ostic: Trupele noastre urmărind dușmanul alungat din Memel, au ocupat Ruisch și Krotting și au eliberat peste 3000 germani, cari au fost dusi de ruși. Atacul rusesc, dat pe ambii țărmi ai râului Orzyc, l-am respins.

† Iuliu de Bárdosy.

La vârsta de 75 ani s'a stâns la Sibiu, o venerabilă figură din generația mai veche. Decedatul a fost un om de inimă, și îl vedea-i pretutindeni, luând parte la toate mișcările noastre, de ori-ce soi. Urmărea cu viu interes toate momentele vieții noastre culturale, bisericesti-economice, contribuind și cu cuvântul și cu fapta la rezolvirea lor. A fost membru al directoriului nostru „Șuluan”, la a cărui ședințe se prezenta totdeauna cu o neoboseală de om veșnic tânăr. Fără să fi fost om bogat, din puținul ce a avut, a făcut câteva fundațiuni modeste și-a ajutat multe instituții culturale.

Lasă în urma lui o familie distinsă, pe care defunctul s'a îngrijit să o crească, în mod deosebit, de ales.

Odihnească în pace!

Familia defunctului a dat următorul necrolog:

Cu adâncă durere încunoștinăm rudele și cunoscuții, că preaiubitul nostru soț, tată, moș și socru

Iuliu Bárdosy

inspector reg. școlar comitatens în pensiune, președintele institutului de credit și economii „Arieșana“, vicepreședintele societății de asigurare „Transilvania“, membru în directoriul fundațiunii „Șulutane“, președintele comisiunii pentru cultivarea poporului în comitatul Sibiu, directorul reuniunii de înmormântare al districtului protopopesc român gr. cat. Sibiu, membru fondator al societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“, membru onorar și fondator al reuniunii învățătorilor români gr. cat. din Arhidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș, membru pe viață al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, etc.

după scurte suferințe a repausat în Domnul azi Miercuri, în 24 Martie n. 1915, în al 43-lea an al fericitei sale căsătorii și al 75-lea an al vieții sale plină de muncă stăruitoare pusă în serviciul binelui public.

Inmormântarea a avut loc Vineri, în 26 Martie, la 2 ore p. m., după ritul bisericii române gr. cat. dela locuința din strada Wiesen Nr. 20, în cimiterul central din loc.

Fie-i memoria binecuvântată!

Sibiu, la 24 Martie n. 1915.

Irina Bárdosy născ. Nistor, soție., Cornel Bárdosy, maior auditor c. și r., Coriolan Bárdosy, căpit. de art. c. și r., Dr. Augustin Bárdosy, avocat, Valeria Bárdosy, Aurelia Cigărean, născ. Bárdosy, Olivia Dr. Deleu, născ. Bárdosy, Eugenia Bárdosy, profesoară la școala super. de fete, fii și fiice. — Ileana Bárdosy născ. Dămian, Elena Dr. Bárdosy n. Coca, Dr. Victor Deleu, avocat, Aurel Cigărean, funcționar de bancă, nurori și gineri. — Caius Bárdosy, Marius Bárdosy, Ovidiu Deleu, Hortensia Bárdosy, nepoți și nepoată.

Diverse.

Darul regelui. Din Viena se anunță: Regele a donat din casseta proprie 5000 societății pentru ajutorarea deaproapelui, care sumă se va distribui ostașilor cari sunt răniți sau bolnavi și au luptat pe frontul sudic.

Autorizări de export acordate de guvernul român pentru Transilvania. Conform unui tablou, prezentat în zilele trecute în senatul român de ministrul de finanțe dl E. Costinescu, au obținut la timpul său autorizări de export pentru grâu următorii Români ardeleni:

Ioan Dragonir, primar, Porcești, com. Sibiu 2 vagoane pentru populația săracă și pentru sămănături. Șerban Ilcușiu pentru comuna Rășinari 1 vagon. Iorgu Milea, pentru comuna Veștem 1 vagon. Ion Micu, pentru comuna Sebeș 1 vagon. Simeon Grădinaru pentru comuna Săcădate 1 vagon. Dr. Aurel Ciupe, pentru comuna Lugoș (Bănat) 1 vagon. Ion Lazăr, pentru comunele Poiana, Rodu, Jina 1 vagon. Nestor Cincu 90 vagoane încărcate înainte de proibire. Deputat Dr. Nic. Șerban pentru comunele Voila și Mărgineni 2 vagoane.

Făină de grâu s'a acordat următorilor: Costache Damian, pentru comuna Poiana-sărată 5 vagoane. Mihail Marcea pentru mai mulți români brașoveni 2000 kg. Oficiului parohial gr. or. din Cernatu-Săcelelor 30 kg. pe lună. Eufrosina Leucă din ? 300 kg. Mai mulți Români ardeleni pentru Crăciun 7,450 kg.

Au mai obținut autorizări de export pentru grâu Consulatul Austro-Ungar, București pentru un vagon și pentru făină de grâu: funcționarii poliției de graniță și corpul jandarmilor din Predeal 1700 kg.

Din dieceza Gherlei. Cu data de 15 April a. c. se pune la concurs parohia Sânmărgăhita, în 1 Maiu parohia Unimăt. Cu termenul de 1 April pe a. c. se escrie concurs la următoarele stațiuni docentale și cantori docentale: Bulgariu — tractul Oartei: Valcăul de sus, Preuteasă — tractatul Valcăului; Seredin — tractul Crasnei; Crasatele — tractul Ipului; Huzmezeu — tractul Samsodului; Pătălusa — tractul Sarvadului; Badaius — tractul Periceului; Cuceu — tractul Bredului; Arieșul de pădure — tractul Mireșului; Cuhea — tractul Iodului; Strimtura — tractul Izei.

În parohia Purcăreți a fost denumit de administrator local preotul Ioan Nemeș.

Aprovizionarea cu cereale a comitatului Sibiu. Ca în toate comitatele mărginașe de munte, așa și în comitatul Sibiului s'a constatat, că cantitatea de cereale — grâu și cucuruz — nu e suficientă pentru trebuințele populațiunii. Pentru a avea siguranța în aceasta privință mai este lipsă de cca 90 vagoane de grâu și cca 250 vagoane de cucuruz. Conducerea comitatului — după cum suntem informați — va face pașii de lipsă la guvern pentru procurarea produselor necesare. Iar finanțarea afacerii o au luat asupra lor cele trei bănci fruntașe din Sibiu: „Albina“, „Bodenkredit“ și „Sparcassa“, cari vor contribui la un loc și în părți egale cu 1 milion 200 de mii de Cor. Iată dar cum băncile și în aceste zile grele se dovedesc ca cel mai bun și efectiv sprijin pentru popor.

Avansări. Fiul preotului din Sălagiu locotenentul Emanuel Kaba de Uj-Thorda a fost decorat pentru purtarea eroică în războiul contra Sârbiei, iar acum aflăm, că a fost luat în garda regală.

Convocare. Membrii însoțirii de credit „Sporul“ în Bazna se convoacă la a III-a adunare generală ordinară care se va ține în 5 April 1915 la 12 oare din zi în școala gr. cat. din loc cu următorul Program: 1. Constatarea membrilor prezenți și constituirea adunării. 2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1914 și prezentarea bilanțului pe acel an. 3. Impărțirea profitului curat. 4. Alegerea direcțiunii pe un nou period de 3 ani. 5. Eventuale propuneri.

Bazna la 21 Martie 1915.

Direcțiunea.

Necrolog. † Văd. Ana Redean n. Boroșiu după un morb scurt, împărțită cu sfințele taine ale muribunzilor, a încetat din viață, Marți, în 16 n. a. la orele 4 d. am. în al 80-lea an al etății și al 34-lea an al văduviei.

Rămășițele pământești ale neuitatei noastre defuncte s'au așezat spre odihnă veșnică, după ritul gr.-cat., în capela cimiterului comun din Cluj, Joi, în 18 Martie c. la orele 11 a. m.

Mai nou.

Berlin, 24 Martie. (Oficial).

Frontul apusean: În luptele spre nord de mare, operațiunile ne-au fost sprijinite de trupele marine. Cu această ocaziune, în după amiaza zilei de 23 Martie, am bombardat satul Egolangen și castelul de acolo. În decursul zilei am ținut drumul Libau.

Berlin, 24 Martie. (Oficial).

Comandantul naiei »Dresden«, Behnke, care împreună cu personalul a sosit în Valparaiso pe bordul unui crucișător din Chile, a anunțat oficios următoarele:

În 11 Martie naia »Dresden« era ancorată la insula Juan Fernandez, în sânul Cumberland. Aici a fost atacată de naiele engleze »Glaskow« și »Kent« și de crucișătorul »Orava«. Atacul a venit dintr'o parte, în care »Dresden« nu și-a putut folosi tunurile. »Dresden« a răspuns la bombardare până când au fost nimicite toate tunurile pe cari le putu întrebuința și trei încăperi cu depozit de munițiuni.

Am luat dispozițiile necesari, ca naia să nu ajungă în mâinile dușmanului. Deodată cu pregătirile pentru scufundarea naiei am trimis un sol la naia »Glaskow«, să spună căpitanului, că suntem pe ape neutrale. Cu toate acestea naia »Glaskow« voind să continue atacul, am aruncat în aer naia noastră, care s'a scufundat la ora 11 și 15'. În decursul scufundării marinarii au strigat de trei ori ura pentru împăratul.

Pe baza acestora, declarațiile egleze, că naia »Dresden« s'a predat arborând steag alb, nu corespund adevărului.

Cadou de sărbători.

A apărut:

„În războiu“,

de

Alexandru Ciura,

un elegant volum, ce cuprinde 12 schițe din groznicul războiu, ce decurge acum.

De vânzare la Librăria semin. din Blaj Balázsfalva, precum și la toate librăriile din țară. —

Prețul 1 cor. + porto 10 fil.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**
Redactor responsabil: **Augustin Gruifla.**